

ת"ד 3541/08/18 - מ.ס. נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 3541-08-18 מדינת ישראל נ' ס'
תיק חיצוני: 166435/2018

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש מ.ס.
באמצעות עו"ד כריים פארס
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. הובאה לפני בקשה לביטול הכרעת הדין, שניתנה ביום 3.3.19, בהעדר המבקש.

2. על פי כתב האישום, ביום 13.4.18, סמוך לשעה 16:00, נהג המבקש ברכב פרטי, מסוג "מזדה", מ.ר., בכביש 805, בעראבה, סמוך לק"מ 17.3, ביצע פניה שמאלה מנתיב נסיעתו, ללא שנקט באמצעי הזהירות הדרושים, חסם נתיב נסיעת אופנוע, עליו נהג יאסין יאסם, וגרם להתנגשות בין כלי הרכב. כתוצאה מהתאונה נפגע המבקש ונזקק לטיפול רפואי, רוכב האופנוע נפגע חבלות של ממש.

3. בבקשה לביטול הכרעת הדין, שהגיש ב"כ המבקש, ביום 4.3.19, צוין שהתיק התקבל אצלו ביום 28.2.19, יומיים לפני הדין, כשיומיים אלה היו ימי שישי ושבת. צוין שמדובר בתאונה, ובנסיבות אלה יש לדרוש תחילה את חומר החקירה מהמשיבה ולהיערך כראוי לדין. הוטעם שביום הדין הגיש ב"כ המבקש בקשה לדחיית מועד דיון, שכל הנראה הוקלדה במערכת מאוחר יותר. צוין שעל פי גרסת הנאשם, עובדות האירוע שונות מהעובדות המתוארות בכתב האישום, ויש בכך כדי לשנות מהכרעת הדין. בנסיבות אלה, נטען, יש לתת למבקש את יומו. במסגרת הבקשה התבקש גם ביטולו של צו ההבאה שהוצא בדיון.

המסגרת המשפטית

4. סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, קובע כלהלן:

(א) נאשם שהוזמן להמשך משפטו ולא התייצב, מותר לדונו שלא בפניו אם ההזמנה למועד ההמשך נמסרה לו בהודעה של בית המשפט בשעת דיון, ובית המשפט הזהירו במהלך המשפט שיהיה רשאי לדונו שלא בפניו אם לא התייצב, או אם הזמנה בכתב הומצאה לו, שלא באמצעות סניגורו, וכן לסניגורו, אם יש לו סניגור, וצויינה בה האזהרה האמורה.

(ד) בית המשפט לא ידון נאשם ולא יגזור את דינו שלא בפניו אם שוכנע, כי נבצר מן הנאשם להתייצב מסיבה מוצדקת או אם הוא סבור כי ייגרם לו בכך עיוות הדין.

(ה) התנהל דיון שלא בפני הנאשם ושלא בפני סניגורו, לפי סעיף זה, רשאי בית המשפט, על-פי בקשת הנאשם, אף בשעת הדיון, לבטל את הדיון שנערך בהעדרם, לרבות הכרעת הדין, כל עוד לא ניתן גזר הדין, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

סעיף 130(ה) קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו או גרימת עיוות דין למבקש, כתוצאה מאי ביטול פסק הדין. התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין, עקב נעילת שערי ביהמ"ש בפניו, בית המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק הדין, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

5. בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדיון לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

החלטה

6. במקרה שלפני, על פי סעיף 130(א) לחוק סדר הדין הפלילי, המבקש הוזהר, בהחלטתי מיום 21.8.19, בה נקבע מועד הדיון, שאם לא יתייצב לדיון, יישפט בהעדרו. על פי אישור המסירה בתיק, החלטתי זו נמסרה למבקש כדין, ביום 31.8.18, ועל כן ניתן היה לדון בעניינו, בהעדרו.

האם קיימים טעמים המצדיקים אי התייצבות לדין

7. ב"כ המבקש ציין בבקשתו שבבוקר יום הדיון הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון, וככל הנראה היא הוקלדה מאוחר יותר.

עיון בתיק מעלה שבקשת הסנגור לדחיית מועד הדיון נדחתה על ידי המזכירות, מהטעם שלא הוגשה על פי התקנות. יצוין שהבקשה הוגשה במסגרת הגשת יפוי כח, מטעם הסנגור, חלף הגשתה במסגרת בקשה רגילה.

בנסיבות אלה, בהן הבקשה לא הוגשה על פי הנהלים, לסנגור אין להלין אלא על עצמו.

זאת ועוד, מועד הדיון, 3.3.19, נקבע כבר בהחלטתי, מיום 21.8.19, ומכאן שבקשה לדחיית מועד הדיון, הייתה צריכה להיות מוגשת מבעוד מועד, כדי שבית המשפט יוכל לשקול ולדון בה באופן מעמיק וראוי.

אי התייצבות לדיון, שנקבע מראש, גורמת לביטול זמנו היקר של בית המשפט, להתמשכות מיותרת של הליכים ולדחיית תיקים אחרים, שהיו יכולים להישמע במועד בו נקבע הדיון. זמנו של בית המשפט הוא משאב ציבורי, ואינטרס הציבור הוא שתיקים ישמעו במועד.

עיוות דין

8. טענה נוספת שהעלה ב"כ המבקש היא שעל פי גרסת המבקש עובדות המקרה שונות מהעובדות המתוארות בכתב האישום, והיה בכך כדי לשנות מהכרעת הדין המרשיעה. טענה זו נטענה בעלמא, ללא שפורטה וללא שהוגש כל תצהיר לאימותה.

הפסיקה קבעה שאין די בטענה כללית שלפיה המבקש לא ביצע את העבירה, ועל הטוען לה להניח תשתית ראיתית לטענותיו.

לעניין זה אפנה לרע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18).

"כאמור, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין (עניין נג'אר). ... ברע"פ 4624/13 קוזניצוב נ' מדינת ישראל (27.8.2013), נקבע כי אין די בתצהיר לאקוני, אותו צירף המבקש לבקשתו לביטול פסק הדין, שבו הועלתה טענה כללית וסתמית לפיה הוא סבור כי הוא לא ביצע את העבירה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין".

נוכח האמור, בנסיבות בהן טענתו של המבקש לעיוות הדין, לא נומקה, לא הוכח שנגרם למבקש עיוות דין עת נשפט בהיעדרו.

9. לסיכום, בנסיבות המקרה שלפני, לא הוכחו טעמים המצדיקים את אי התייצבותו לדיון של המבקש, וכן לא הוכח קיומו של עיוות דין. על כן, דינה של הבקשה להידחות.

10. לעניין הבקשה לביטול צו ההבאה, נוכח התחייבות המבקש, אני מורה על ביטול צו הבאה. המבקש מוזהר שאם לא יתייצב לדיון הקבוע בעניינו, יוצא נגדו צו הבאה ללא אפשרות שחרור.

הכרעת הדין תווטר על כנה.

מועד הדיון הקבוע לטיעונים לעונש, ליום 3.7.19 נותר על כנו.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, כ"ז אדר א' תשע"ט, 04 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.